

Ročník V.
Zvláštní vydání –
lyžařský speciál
Leden 2011

Časopis dětí ze Základní školy Bavorovská ve Vodňanech

Milí naši čtenáři, rozhodli jsme se vydat první číslo speciálu, a to speciálu lyžařského. Snad se Vám naše zážitky z lyžařského kurzu budou líbit.

LYŽÁK

Dne 8.1. se konal lyžařský kurz. Všichni jsme se sešli na školním dvoře v půl deváté. Odjížděli jsme v devět. Když jsme vyjízděli, všichni rodiče nám mávali. Cesta byla chladná a skoro všude byl sníh. Všichni jsme se těšili až uvidíme naši chatu Lucii, pořád jsme se dívali z okna na sjezdovku na hotel Churáňov, který se nedal přehlédnout.

Konečně jsme dorazili, chata Lucie byla krásná (teda aspoň mně se líbila, nevím jak ostatním, ale mně jo). Hned jak jsme přijeli, museli jsme všechno vystěhovat z autobusu ven, aby mohl odjet. Holky vynášely batohy a kluci vykládali lyže do chaty. Když jsme skončili s vykládáním, tak nám pan učitel Kubelka rozdál klíče od pokojů, abychom se mohli vybalit. Po vybalení jsme se šli seznámit se sjezdovkou, na které jsme měli zahájit náš výcvik. Tam sem se rozdělili do čtyř skupin a šli jsme zpátky na chatu ke naběhnutí. V jídelně to bylo taky krásně zařízené a to jídlo hm. Oběd byl ten den výborný, měli jsme knedlíky plněné marmeládou a polítek příbinačkem a navrch posypané grankem. Po obědě jsme měli půl hodiny nebo hodinu polední klid a po něm jsme šli na sjezdovku. Ze začátku jsme si ten kopec museli žlapat a až po šesti vyžlapáních jsme teprve mohli jít na pomu.

Když nám skončil odpolední výcvik, tak jsme šli na večeři, která byla v šest hodin. Po večeři jsme měli pauzu do půl osmé. V půl osmé jsme se měli sejít na klubovně kde nás pan učitel Kubelka seznámil s průběhem celého výcviku. Po něm jsme se mohli navštěvovat na pokojích až do půl deváté to už jsme museli být na pokojích a večerka byla v půl desáté, ale stejně jak všichni učitelé a učitelky odešli dolů do hospody všichni vylezli z pokojů a začali dělat pordel.

Takhle to šlo i druhý den hned po snídani jsme šli na svah na dopolední výcvik a po obědě na odpolední výcvik. Po večeři opět na pokoje.

Nikola Troblevová

Jsem ráda, že umím lyžovat

8. 10. 2011 se konal lyžařský kurz pro 7. třídy, odjezd byl ze školního dvora. Když jsme přijeli na naši chatu měli jsme čas, na to, abychom si vybalili věci. Po tom jsme šli na menší procházku ke svahu, tam nás pan učitel Kubelka roztrídil do čtyř skupin.

3. a 4. skupině se říkalo „Druťáka“ – Družstvo tělesně vadných.

Nejvíce mě bavil poslední den, kdy jsme byli všichni v klubovně a hráli hry. Také jsme měli menší diskotéku.

Lyžák se mi líbil a jsem ráda, že umím lyžovat.

Kristýna

**Takhle jsme odjížděli
z Vodňan...**

**A takhle jsme přijížděli na
hory...**

Moje nejlepší zážitky...

V sobotu 8.1. jsem měla dorazit na školní dvoreček, ale nestalo se tak, protože jsem onemocněla. V pondělí jsem byla zdravá, a tak jsem mohla vyrazit do chaty Lucie, kde jsme byli ubytovaní.

Jakmile jsem vešla do chodby, každý, kdo prošel, mě uvítal. Byla jsem mile překvapena. Na pokoji jsem byla s Markétou Chmelíkovou, Denisou Kolesovou a Nikolou Sladkou.

Další den jsme šli na snídani, která byla skvělá. Potom jsme se začali oblékat do lyžařského oblečení. Protože jsem nemohla na běžky a nebyla jsem zařazená do žádné skupiny, byla jsem s 2. skupinou. Naše parta vyrazila společně s panem Veselým na „Kobyly“. Cesta v lyžácích po kluzkém terénu byla nepříjemná a namáhavá. Když jsme dorazili na sjezdovku, obuli jsme lyže a sedli na lanovku. Trénovali jsme „dlouhé obloučky“. Moc mě to nebavilo, protože si ráda jezdím svým tempem a stylem.

Po únavné cestě, která byla stále z kopce, jsme dorazili na chatu a šli jsme na oběd, který byl dobrý. Jakmile jsem dorazila na pokoj, začala jsem se znova oblékat do lyžařského a vyrazila jsem s 1. skupinou a s paní Černoškovou na „Kobyly“. Cesta byla skvělá, protože jsme jeli zkratkou. Na sjezdovce platilo pravidlo – vždy jsme čekali nahoře u lanovky – tam si nás paní učitelka spočítala a mohli jsme vyrazit. Kluci (Marťa, Štěpa, Dáda a Mates) vyrazili na skokánky, holky závodily, kdo bude dříve dole, a já jela tak, jak nejrychleji jsem mohla. Bylo to úžasné, až na mlhu, která byla od poloviny sjezdovky, ale tvořila krásný útvar mezi kopci.

Vrátili jsme se na chatu, šli na večeři a do klubovny. Tam si parta chlapců a dívek připravila pár vtipných scének pro pobavení ostatních. Potom jsme si vyslechli plán na zítřejší den. Ještě před večeří jsme si chodili kupovat nanuky, já konkrétně „Nesquik“, který byl moc dobrý.

Štředa, dopoledne jsem byla opět s 1. skupinou na kobyly s paní Černoškovou a paní Štástkovou. Jezdili jsme jako obvykle a zkusili jsme i „lidský slalom“, který mě velice bavil. Zase jsme šli na chatu a na oběd.

Odpoledne s námi vyrazil místo paní Černoškové paní Kabelka. Napřed jsme se nudili, protože jsme trénovali ježdění s hůlkami. Potom jsme se nasmáli, protože jsme trénovali akrobatické kousky, při kterých každý spadl.

Cesta na chatu byl černý humor. Vyrazili jsme na naši obvyklou cestu, pak pan učitel zavelel: „Tady je zkratka!“ Samozřejmě si dělal srandu. Asi po 100 metrech šlapání „dromečku“ do kopce jsme zastavili a zuli jsme si lyže. Pan učitel povídal: „Za chvíli dorazíme k běžkařské stopě.“ Tužila jsem, že uprostřed jesa žádná nebude. Taký to nebyla. Po chvíli jsme dorazili k potůčku, potom jich začalo být více a pak přibýly i malé močálky. Asi po padesáti metrech se pan učitel zastavil, počkal na zbytek party a s důhelským úsměvem prohlásil: „Je to sice dál, ale o to horší cesta“. Byli jsme utahaný, naštváný a vůbec nám to nepřipadalo vtipné. Když jsme dorazili k běžkařské stopě, čekal nás kopeček. Nasadili jsme si lyže s myšlenkou, že se pořádně svezeme. Nebylo tomu tak. Svezli jsme se asi 15 metrů a museli jsme opět stoupat. Nakonec, nás ale čekal příjemný sjezd „Chutánova“. Po večeři, která byla jako obvykle skvělá, jsme šli do klubovny, kde nás čekalo mile překvapení. Od 7h do 9h jsme měli povolenou diskotéku.

Všechny holky se šly malovat a česat, zatímco kluci dělali místo v klubovně. Diskotéka mohla začít! Hudba, atmosféra a dokonce i barevné osvětlení bylo úžasné. Z pingpongového stolu se stalo pódium, kde to roztočili ti nejlepší.

Čtvrtek, den závodění a deště. Bohužel nám dopoledne počasí nepřálo, tak jsme zůstali na ubytovně. Po obědě nás čekal běžkařský závod. Kluci běželi 2km, děvčata 1km. Po závodě nás čekalo překvapení. Šli jsme na bowling!! S radostí jsme se oblékli a vyrazili.

Bowling se vyvedl a my byli pěkně unavení. Nás ale čekal další závod ve slalomu. Po závodě jsme měli volné jízdy. Jezdili jsme tak rychle, že se u pomů tvořily dlouhé fronty. Čekání jsme si zkracovali koulováním.

Tento kurz se mi opravdu líbil. Chtěla bych proto poděkovat paní učitelce Štástkové, paní učitelce Černoškové, panu učiteli Kubelkovi a panu učiteli Veselému za skvělou zábavu a program na každý den. Také děkuji partě, se kterou jsem tento kurz zažila ☺ ☺ ☺

Lučka

Po celodenním lyžování na Kobyle jsme vyrazili domů na chatu. Na chatu jsme jezdili po běžecké stopě. Po sjezdu z kopce pan učitel uviděl zkratku. Šli jsme po zkratce s lyžemi. Asi po půl hodině pan učitel vydal rozkaz k sundání lyží. Šli jsme jenom v lyžákách. Po další půl hodině jsme narazili na další běžeckou stopu. Po stopě jsme vyrazili a sjeli až na běžecký stadion, který leží nad sjezdovkou Churáňov. Sjeli jsme po sjezdovce a už byla tma. Došli jsme až na chatu a tam si pan učitel uvědomil, že jsme šli asi o 2 kilometry delší trasou a trvalo nám to o třičtvrtě hodiny déle. Nakonec jsme pana učitele přemluvíli a dal nám večerku o 5 minut delší. Štěpán

Dne 8.1. 2011 7. ročníky jely na lyžařský kurz. Sraz jsme měli v 8:30 na

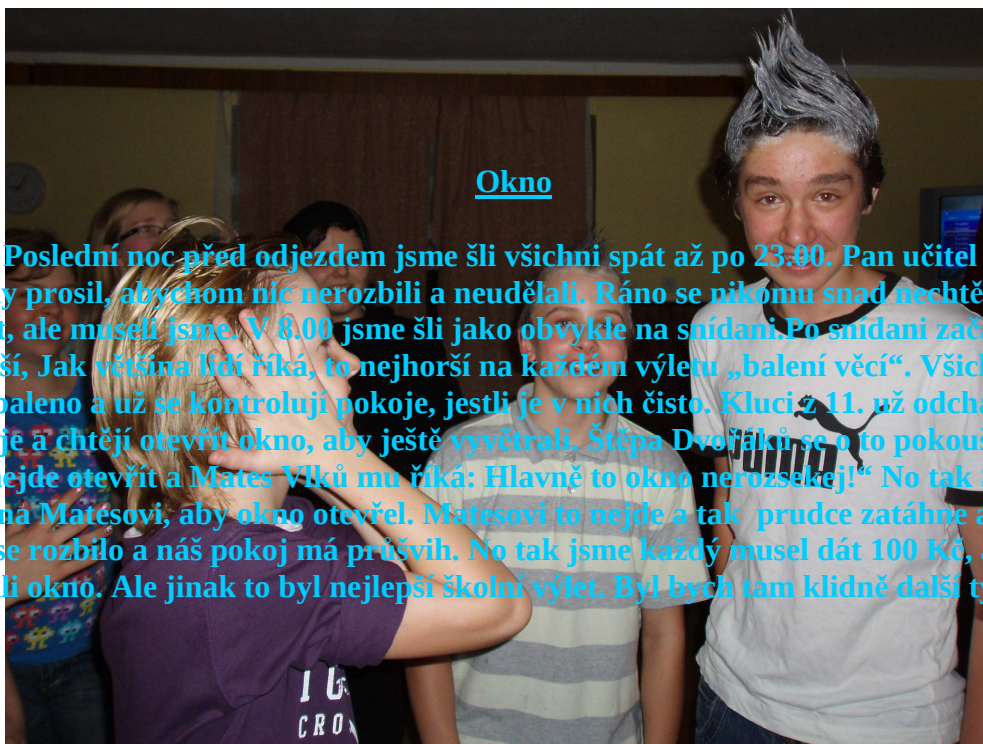
školním dvorečku. Všichni začali skládat věci z aut ven a čekalo se než přijede autobus. Autobus nám přijel kolem 8:45 hodin. Hned se začaly nakládat všechny věci do autobusu. Holky skládaly cestovní tašky a kluci lyže a běžky. Když bylo všechno naloženo, začalo loučení. Všichni jsme se rozloučili s maminkami, tatínky a sesřičkami nebo bratříčky a mohlo se vyrazit...

1. Den: Po příjezdu na Zadov- Churáňov jsme se byli ubytovat v chatě Lucii. Já, Nikky Blahušková, Miša Martišová a Denča Božumová jsme měly nejlepší pokoj, který měl nejlepší výbavu.. Houpací křesla, která měla červenou barvu, jedna malá a jedna velká skříň (obě byly narvané k prasknutí :) a nesmím zapomenout na postele. Jedna postel manželská, jedna úplně nová a ta poslední byla nejhorší. Říkaly jsme jí „HEJČADLO“, protože byla totálně rozvrzaná a stará, akorát tak na rozpadnutí. Nakonec jsme spaly já, Nikky a Miša na jedné posteli a to na té manželské.

Další dny byly bezvadné. Jeden den přišli na snídani Mates a Štěpa v lyžařských botech, protože pan učitel Veselý říkal ten předešlý večer, že ti, co jdou na „Kobylu“ (1. skupina) mají přijít v „LYŽÁKÁCH“ (tím myslel lyžařské kalhoty :). Jeden den jsme pár kluků převlékli za holky a holky za kluky. Na poslední den jsme hráli hromadu bezvadných her, které radši nebudu ani popisovat...

NO, ABYCH TO SHRNULA .. TENTO LYŽÁK BYL PROSTĚ BEZVADNÝ....

♥♥Niky Dunovská ♥♥♥

Okno

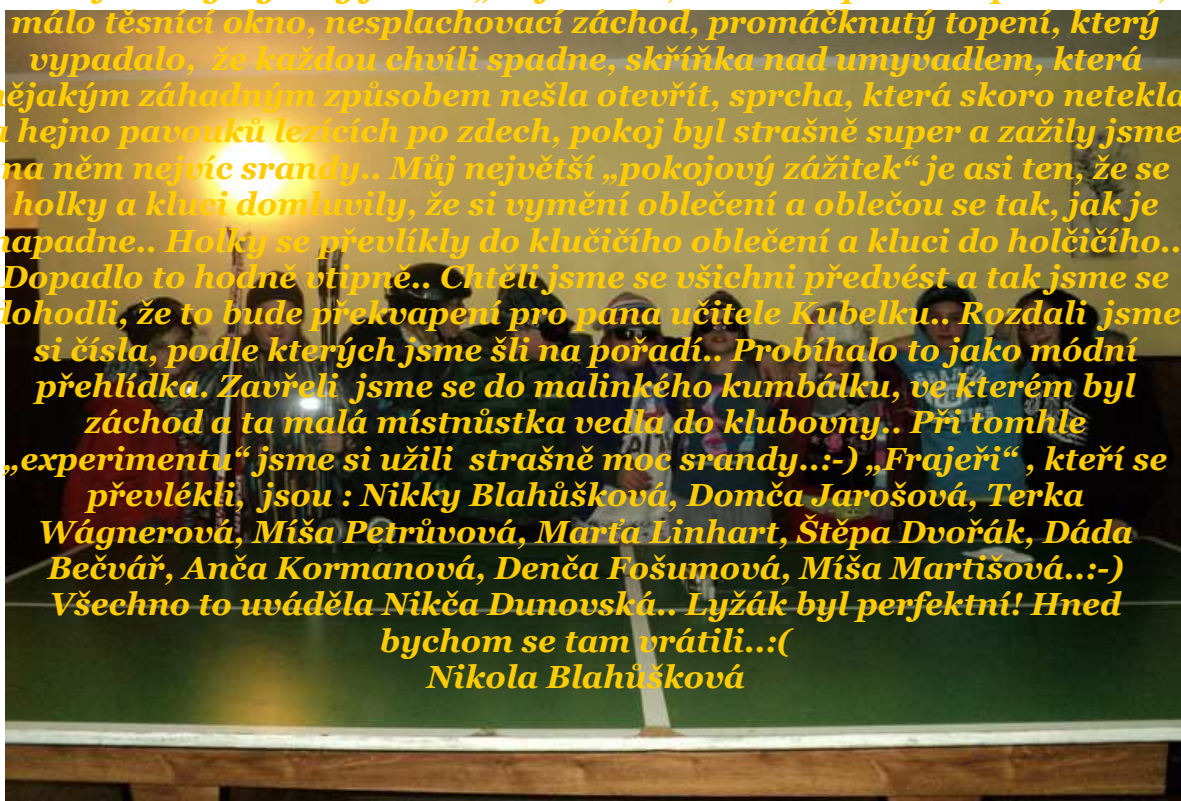
Poslední noc před odjezdem jsme šli všichni spát až po 23.00. Pan učitel nás všechny prosil, abychom nic nerozbili a neudělali. Ráno se nikomu snad nechtělo vstávat, ale museli jsme. V 8.00 jsme šli jako obvykle na snídani. Po snídani začalo to nejhorší, Jak většina lidí říká, to nejhorší na každém výletu „balení věcí“. Všichni už mají sbaleno a už se kontrolují pokoje, jestli je v nich čisto. Kluci z 11. už odcházejí z pokoje a chtějí otevřít okno, aby ještě vyvětrali. Štěpa Dvořák se o to pokouší, ale okno nejde otevřít a Mates Vlček mu říká: Hlavně to okno nerozsekej! No tak Štěpa to nechá na Matesovi, aby okno otevřel. Matesovi to nejde a tak prudce zatáhne a prask. Okno se rozbilo a náš pokoj má průsvih. No tak jsme každý musel dát 100 Kč, abychom zaplatili okno. Ale jinak to byl nejlepší školní výlet. Byl bych tam klidně další týden.
David

Lyžařský kurz – 7.A – Naše zážitky..

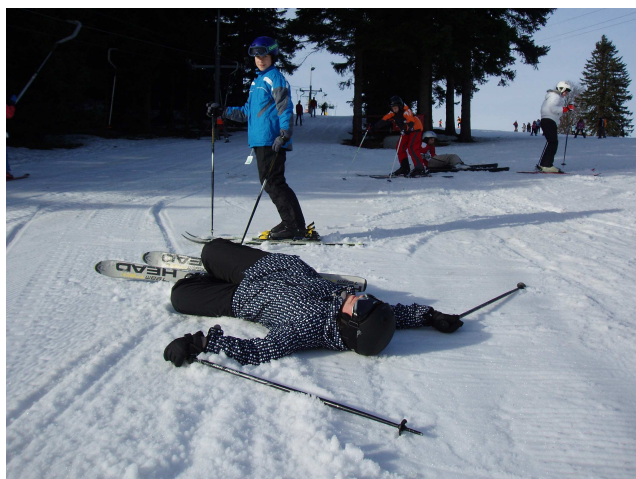
8.1.2011 vyrazily sedmé třídy na lyžařský kurz, na Zadov – Churáňov.. Hned po příjezdu na dané místo pár třídních fotografek vyndalo foťáky, a začalo se dokumentovat.. Můžu asi za všechny své spolužáky říct, že chata Lucie, ve které jsme byly ubytovány, se nám poměrně líbila..

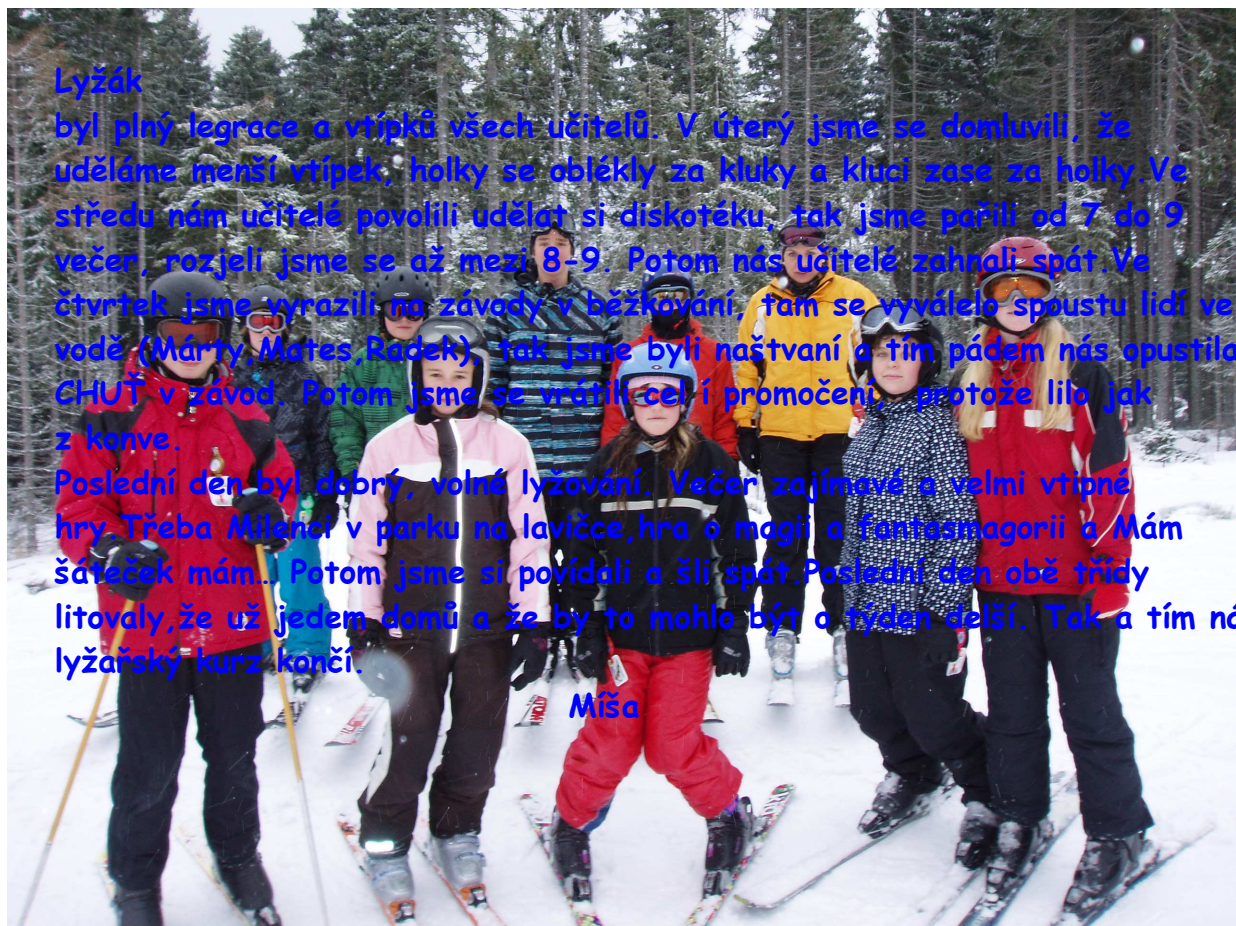
1. Den – Pokojové zážitky

**Abych pravdu řekla, ani si nepamatuju, co všechno bylo na začátku.. Protože největší zážitky mám z pokoje.. Když pomínu tu vrzací postel které jsme vymyslely jméno „Hejčadlo“, skříň naplněná k prasknutí, málo těsnící okno, nesplachovací záchod, promáčkнутý topení, který vypadalo, že každou chvíli spadne, skříňka nad umyvadlem, která nějakým záhadným způsobem nešla otevřít, sprcha, která skoro netekla a hejno pavouků lezících po zdech, pokoj byl strašně super a zažily jsme na něm nejvíce srandy.. Můj největší „pokojový zážitek“ je asi ten, že se holky a kluci domluvily, že si vymění oblečení a oblečou se tak, jak je napadne.. Holky se převlékly do klučičího oblečení a kluci do holčičího.. Dopadlo to hodně vtipně.. Chtěli jsme se všichni předvést a tak jsme se dohodli, že to bude překvapení pro pana učitele Kubelku.. Rozdali jsme si čísla, podle kterých jsme šli na pořadí.. Probíhalo to jako módní přehlídka. Zavřeli jsme se do malinkého kumbálku, ve kterém byl záchod a ta malá místnůstka vedla do klubovny.. Při tomhle „experimentu“ jsme si užili strašně moc srandy...-) „Frajeři“, kteří se převlékli, jsou : Nikky Blahůšková, Domča Jarošová, Terka Wágnerová, Míša Petřivová, Marťa Linhart, Štěpa Dvořák, Dáda Bečvář, Anča Kormanová, Denča Fošumová, Míša Martišová...-) Všechno to uváděla Nikča Dunovská.. Lyžák byl perfektní! Hned bychom se tam vrátili...:(
Nikola Blahůšková**

Na svahu ...

Lyžařák

byl plný legrace a vtipků všech učitelů. V úterý jsme se domluvili, že uděláme menší vtipak, holky se oblékly za kluky a kluci zase za holky. Ve středu nám učitelé povolili udělat si diskotéku, tak jsme pařili od 7 do 9 večer, rozjeli jsme se až mezi 8-9. Potom nás učitelé zahrnali spát. Ve čtvrtek jsme vyrazili na závody v běžkování, tam se vyválelo spoustu lidí ve vodě (Márty, Mates Radek), tak jsme byli naštvaní a tím pádem nás opustila CHUŤ v závod. Potom jsme se vrátili celí promočení, protože lilo jak z konve.

Poslední den byl dobrý, volné lyžování. Večer zajímavé a velmi vtipné hry. Třeba Milenci v parku na lavičce, hra o magii a fantasmagorii a Mám šáteček mám... Potom jsme si povídali a šli spát. Poslední den obě třídy litovaly, že už jedem domů a že by to mohlo být o týden delší. Tak a tím náš lyžařský kurz končí.

Miša

Lyžařský kurz

1. Den

8.1.2011 se konal lyžařský kurz sedmých tříd, odjezd byl ze školního dvora. Všichni byli natěšení na sněh, na lyžování, na litaní po pokojích a zlobení. I páni učitelé byli v dobré náladě.

Po příjezdu do Hotelu Lucí, jsme se ubytovali a šli na procházku okolí, podívali jsme se na svah, kde budeme lyžovat, tam jsme se také rozdělili do čtyř skupin. A odpoledne po výborném obědě, jsme se oblékli a vyrazili na svah. Někteří už uměli lyžovat a jiní teprve začínali. Už první den jsme si užili hodně legrace!!!

2. Den

Druhý den ráno nás čekala snídaně, (švédské stoly)! Hned jak jsme došli, šli jsme na Churáňov. Já jsem byla v 1. družstvu, kde byla velká legrace s panem učitelem Veselým!!! Pan učitel nás učil různé triky pro zdokonalení lyžování.

Už i ve 3. a 4. družstvu dělali velké pokroky. Pan učitel Veselý vše pečlivě dokumentoval... ☺ Večer někteří jedinci lítali po chodbách a proto museli stát na hládku... ☺ Večerka byla v půl desáté. A ještě ke všemu nám vybírali na noc mobily... ☺

3. Den

3. Den jsme šli na běžky s panem učitelem Kubelkou. Bylo to super, už na pár puchýřů... ☺ Odpoledne šla 2. a 3. skupina. Zatímco my jsme byli na Churáňově nebo na Kobyle... už si nevzpomínám... ☺ Večer se pokoje číslo 4, 11a 7 převlékly do různých věcí a předváděly módní přehlídku a různé scénky.

4. Den

Další den byl poněkud náročný... ☺ První družstvo šlo na Kobyly s paní učitelkou Šr'átkovou a s panem učitelem Kubelkou. Pan učitel nám předváděl trik, který ani on sám tak trochu nezvládl... ☺ Všichni byli vyvalení ve sněhu. Když jsme se odpoledne vraceli z Kobyly, pan učitel usoudil, že půjdeme lesem, mně už se to nějak nezdálo táhnout lyže lesem, když tudy pan učitel ještě nešel. No nic, ušli jsme pěkný kus cesty, všichni byli unavení, naštvaní a najednou slyšíme zdáli pana učitele: „Je to sice dál, ale o to horší cesta!“ Takže to byl opravdu skvělý zážitek! Ale naopak večer byl super, byla „diskotéka“. Takže holky si žehlily vlasy, kluci gelovali a někteří i Niveou potírali!!! Takže tento den asi nejlepší zážitky.

5. Den

Pršelo!!! Celý den jen pršelo, takže jsme museli být dopoledne na pokojích a uklízet. Mimochodem náš pokoj č.7 byl v nejhorším stavu, takže jsme měly s holkami dost práce. Odpoledne jsme šli všichni na stadion, kde proběhly závody na běžkách, bylo strašné počasí a proto i špatný terén, ale nakonec to všichni ve zdraví zvládli. Večer jsme měli od učitelů překvapení: „Bowling“!!! Bylo to skvělé, všichni se zasmáli, zahráli si a šli na hotel... ☺

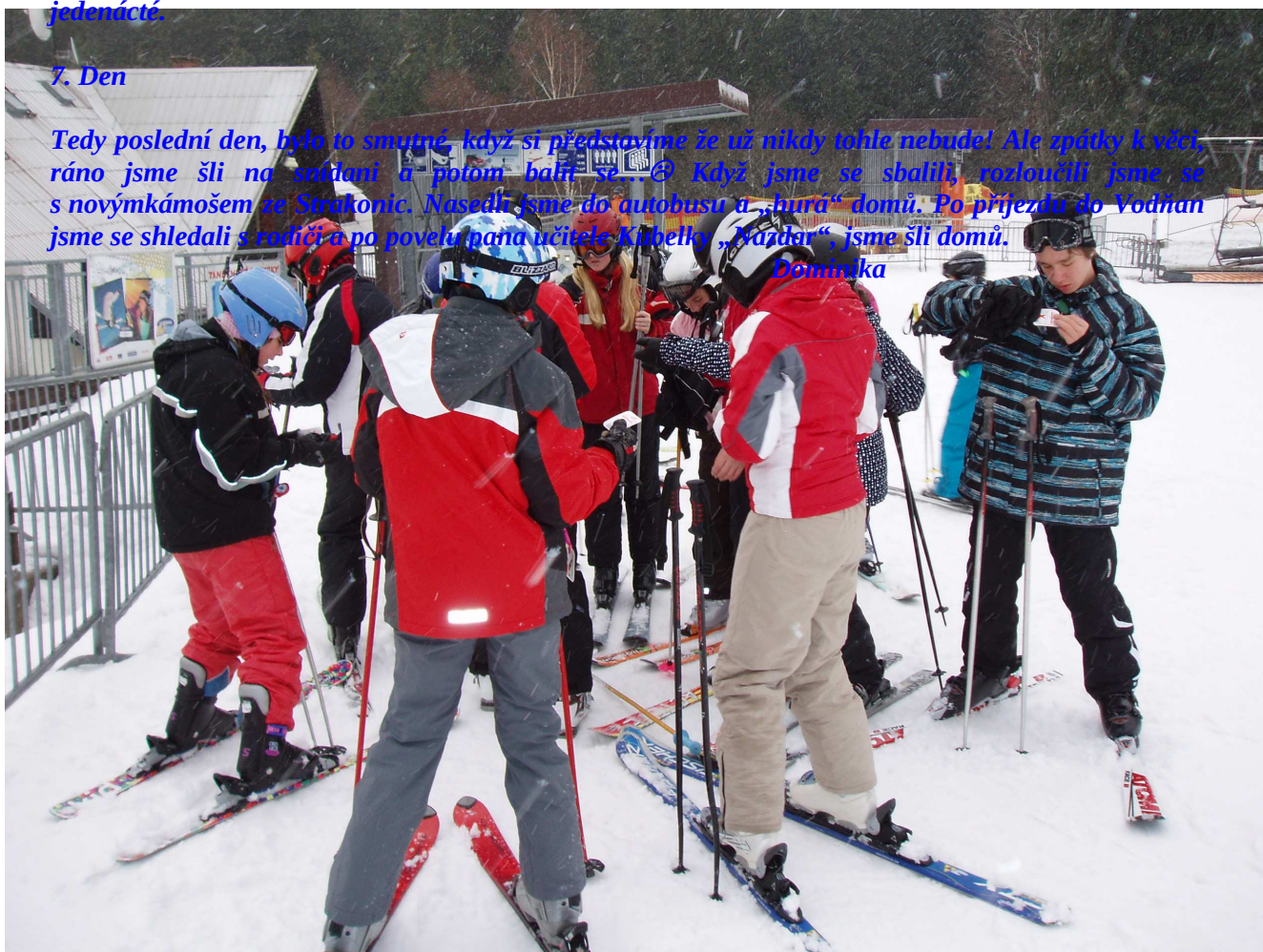
6. Den

Poslední oficiální den na Churáňově. Opět nebylo moc hezky, ale bylo to lepší, a proto byl další závod, a to ve slalomu. Slalom proběhl celkem dobře, až na některé, a to na mě! Pan učitel tvrdí, že jsem se seznamovala s lesem... ☺ A to jsem ani nebyla poslední! ☺ Odpoledne bylo volné lyžování a užívání posledních jízd na lyžařáku. Večer bylo vyhlášení slalomu, a každý pokoj si měl připravit nějakou scénku, hru, vtip atd.. Potom, co všechny pokoje něco předvedly, se předvedli paní učitelé!!! Ty super hry tu ani snad nemůžu popsat. Ale úplně nejsurovější byla má pusa s panem učitelem Kubelkou...můj největší zážitek!!! ☺ ☺ Byl to super večer a i večerka byla až v půl jedenácté.

7. Den

Tedy poslední den, bylo to smutné, když si představíme že už nikdy takhle nebude! Ale zpátky k věci, ráno jsme šli na snídaň a potom balit se... ☺ Když jsme se sbalili, rozloučili jsme se s novým kámošem ze Strakonice. Nasedli jsme do autobusu a „hurá“ domů. Po příjezdu do Vodňan jsme se shledali s rodiči a po povělu pana učitele Kubelky „Názdár“, jsme šli domů.

Dománka

Spadlá garňož.

Z odpoledního lyžování jsme byli nejen unaveni , ale i promáčení. Na pokoji jsme neměli kam pověsit oblečení, jelikož se nám nechtělo dávat ho do staré špinavé skříně. Napadlo nás pověsit je na garňož. Nebyl to moc dobrý nápad, protože jsme nemysleli na to, že garňož takovou váhu neunes. Další den jsme zase věšeli víc a víc oblečení.

Najednou se ozvala rána. Garňož celá vypadla. Dana hned šla říct panu učiteli Kubelkovi . Šel se na to podívat a zjistil , že to tam nebylo navrtaný. Pan učitel Veselý přišel po chvíli taky. Začali si hrát na Pata a Mata. Přitloukli to tam a drželo. Ne však na dlouho. Když jsme odjížděli, tak trochu se garňož pohnula. Raději jsme odešli z pokoje a doufali, že nespadne. Bára

Jednoho dne když, jsme šli na chatu z Kobyly, tak jsme šli zkratkou přes les.

Pan učitel si myslel, že to bude lepší cesta a místo toho byly všude větve a sajrát. Místo toho, abychom šli domů 10 minut, tak jsme si to prodloužili o dalších 60 minut.

Všichni jsme už umírali únavou. Po dlouhé době jsme konečně vyjeli z lesa a viděli běžkařský stadion a to už jsme věděli, že jsme kousek od sjezdovky Churáňov a kousíček od naší chaty. Konečně jsme na chatu už dorazili a všichni si šli odpočinout po náročném cestě lese. Mates

Cesta zkratkou z Kobyly :D

Po obědě jsme vyrazili na Kobylu. Vedl nás pan učitel Kubelka s paní učitelkou Štáťkovou. Na Kobyle jsme jezdili lidský slalom a pan učitel Kubelka nás učil nějaké akrobatické kousky. Všichni hodili tygra (vymlátili se). Pak jsme měli volnou jízdu. Kluci skákali přes skokánky a ostatní dělali obloučky. Pořádně jsme se vyřádili a pak jsme unaveni šli na chatu. V půli cesty pan učitel Kubelka zavelel: „Půjdeme zkratkou v lese budeme na chatě dřív.“ Brzy jsme však zjistili, že zde platí přísloví: „Je to sice dál, ale o to horší cesta.“ A tak jsme půl hodiny stoupali lesem mezi potůčky a jezírky. Ptali jsme se kdy už tam budeme, jenže to nevěděl ani pan učitel.

Když už jsme se dostali na běžkařský stadion, začal pan učitel Kubelka vyprávět o tom, jak to dělají lyžaři když už se stmívá. Prý se zahrabou do sněhu aby neumrzli. Strnulí děsem jsme se modlili, aby to nechtěl praktikovat. Ohromě se nám ulevilo když jsme se dobelhali na pokoj v chatě. UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUF TO BYL DEN!!!!!!!!!!!!!! Dana

Lyžařský kurz proběhl celkem v pohodě, až na pár malých zranění.

Třeba dvě holky a já jsme měli zraněné koleno. Ale dalo se to.

Podmínky byly dobré a počasí nám přálo, až na předposlední den nám celý den pršelo, ale přesto jsme šli na závody v běžkování.

Závody stejně nedopadly dobře, tak jsme to ani nevyhodnocovali, protože každý jel jinou cestou. Někdo 2 km a někdo 1 km jak se mělo jet. Ale od začátku. Vyjeli jsme 8.1.2011 v 9:00 hodin ze školního dvora. Cesta byla dobrá a jeli jsme tam asi hodinku a půl.

Kdy jsme přijeli na místo, ubytovali jsme se a hned šli na procházku po okolí. Po procházce jsme měli oběd a po obědě jsme šli na sjezdovky. Kdo na tom stál poprvé, tak to měl hodně těžké.

Každý okamžik na zemi a posměch nejlepší skupiny, která to uměla perfektně. Když jsme skončili, tak jsme šli na večeri, která byla přesně v 18:00. Po večeri jsme měli volno až do 18:30 a pak jsme hráli v klubovně hry a povídali o voskování lyží a plánu na další den. Další dny jsme odvíjeli stejně až na to, že některé skupiny a dobrovolníci chodili běžkovat. Až na předposlední den, kdy jsme šli na bowling a rozdělili se do dvou skupin. Kdo chtěl mohl si dát něco k pití nebo pizzu. Já osobně a David Lexa jsme si dali pizzu napůl. Nakonec vyhrál můj tým v čele s Davidem Bečvářem. Ale musím pochválit i naše soupeře v čele s Amčou Kormanů. Poslední den jsme měli soutěž ve slalomu. Byl to můj první úspěch, že jsem ho projel celý bez pádu. No prožili jsme ho ve zdraví, všichni přežili, co víc si přát!!!!!!!

Honza

**V sobotu 8.1. jsme vyjeli ze školního dvora a zamířili na Šumavu
Když jsme přijeli na Zadov do chaty Lucie, vyložili jsme lyže a zavazadla a
šli jsme se ubytovat. Jak jsme se ubytovali, šli jsme na vycházku, pan
Kubelka nám ukázal svah, kde se budeme učit lyžovat.**

**Odpoledne jsme šli lyžovat. 1. den jsme šlapali do kopce nad hotelem
Churáňov. Byl jsem na pokoji s Honzou Hřebečků, Tomem Sladkých a
Vaškem Větrovců. Celý týden byl výborný ale poslední den byl nejlepší.
Poslední družstvo mnělo přezdívku Druťeva=družstvo tělesně vadných.**

Marek

V neděli, den po tom, co jsme přijeli na chatu „Lucie“, jsme šli po prvé na svah. Šli jsme v lyžácích a ten, kdo na to nebyl zvyklý (jako já), měl za chvíli otlačené holení kosti. Když jsme došli na začátek lanovky, všichni doufali, že hned pojedem, ale to se nestalo. Po zařazení do skupin jsme šli (lepší skupina jela na vleku) nahoru na svah. A vyšplhat v lyžácích ten svah až nahoru byl skoro nadlidský úkol. Všichni jsme se vztekali, že tam nepůjdem, ale nechtěli jsme dostat „Sprda“ od pana učitele Kubelky. Sice nám to trvalo asi třičtvrtě hodiny, ale nakonec jsme se tam dostali...Pravda s mokkými zadky od padání do sněhu. Když jsme si na to po prvé stoupli, byl to masakr. To se házely placáky dopředu i dozadu. Byla to zábava. Zatím co první družstvo si vesele jezdilo dolu a nahoru a my jsme se učili obloučky a brždění. Obloučky šly, ale brždění dělalo problémy...zvláště mně... První družstvo bylo nastoupené okolo naší dráhy a přišla sem na řadu já...Projela jsem šusem okolo nich a řvala jsem na ně: „ JAK SE TO BRZDÍ??“ Bohužel nestačili otevřít ani pusy a já byla na zádech a jela jsem dalších pět metrů... Zabrzdila mě až tráva okolo lesíku... =D V dalších dnech už to nebylo tak hrozný, ale naší skupině to dávalo fakt zabrat...Pak už jsme mohli jít na Kobylu a já šla... První můj pád na Kobyle vypadal tak, že mi Martin přejel lyže..

Denisa

